

សង្ខេបរក្សាទុកដោយស្វ័យប្រវត្តិ — លេខ ប័ត្រសិបបុរាណ

ការបកស្រាយបង្ហាញមុខមាត់ពិតនៃ «ក្បួនច្បាប់ក្រុងក្រោយ» ក្នុងក្រុងក្រោយ៖
ដំណើរការយុត្តិធម៌ចាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

Jeff Pippenger
2024-02-21

ដំណើរការនៃការសាកល្បង ដល់ច្បាប់ផ្តាច់មុខនៃពលរដ្ឋជាច្រើនមក
ត្រូវបានកំណត់ដោយការសាកល្បងថាតើត្រូវយកសង្ខេបរក្សាទុកចេញពីដៃរបស់ពួកគេ
ហើយប្រើវាជាភស្តុតាង។ អ្នកទាំងឡាយដែលបានជួបនឹងសិទ្ធិស្របច្បាប់ស្របច្បាប់
បន្ទាប់មកត្រូវបានកំណត់ឱ្យដឹងនូវការខកខាន
ខណៈដែលក្រុមដែលបានបដិសេធមិនប្រើវា ត្រូវបានទុកឱ្យនៅពីក្រោយ។
សង្ខេបរក្សាទុកច្បាប់ស្របច្បាប់ស្របច្បាប់ កំណត់ឱ្យ «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»
អំពីសារៈសំខាន់នៃការប្រើប្រាស់ជាលើកដំបូងនៅ «ពេលវេលាដែលបានបញ្ចប់» មិនថានៅឆ្នាំ
1798 ឬ 1989 ក៏ដោយ ហើយបន្ទាប់មកក្រោយមកត្រូវបានរៀបចំជាសារធុរការ ដល់នី
ងធុរៈឱ្យដឹងនូវសារៈសំខាន់នៃការស្រាវជ្រាវនៅពេលវេលាដែលបានបញ្ចប់នៃការស្រាវជ្រាវនៃចំណេះដឹង
ដែលបានកើនឡើង។ នៅក្នុងបុរាណសិក្សាស្រាវជ្រាវយកដោយ
បន្ទាប់ពីទំនាយអំពីសាសនាសុលាមមានសម្រេច
នោះសារៈសំខាន់នៃសង្ខេបរក្សាទុកនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ ត្រូវបានទទួលយក
ឬត្រូវបានបដិសេធ។ បុរសិបដ៏សំខាន់នៃកំណត់ដោយសង្ខេបរក្សាទុកត្រូវបានបដិសេធ
អ្នកដែលបានដឹងច្បាប់នោះ ហើយនៅតែស្វែងរកការរក្សាទុកការប្រកាសថាខ្លួននៅតែជាអ្នក
នកដល់ព្រះបាទជ័យវរ្ម័ន
ត្រូវបានបង្កប់នូវបង្កើតសារៈសំខាន់នៃក្បួនច្បាប់ក្រុងក្រោយក្នុងក្រុងក្រោយមួយ។

នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

ការបោះឆ្នោតនាពេលព្រឹកនៃប្រជាជននៃអាជ្ញាធរនីមួយៗ

ត្រូវបានផ្ទេរឱ្យក្រុមប្រឹក្សាស្រាវជ្រាវស្រាវជ្រាវមុននៃក្រុងក្រោយ។ ជំពូកទីពីរនៃហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់
សម្គាល់អំពីការផ្លាស់ប្តូរនៃក្រុមប្រឹក្សាស្រាវជ្រាវមុននៃក្រុងក្រោយបុរាណសិក្សាស្រាវជ្រាវ
ដល់ត្រូវបានកំណត់នៅទីនោះ៖

ដល់ជាបន្ទាប់មកក្រុមប្រឹក្សាស្រាវជ្រាវនឹងពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រៀបធៀបអំពីព្រហ្មទណ្ឌទាំងដប់។
នៅពេលអ្នកយាមមានស្រាប់ តើគាត់ត្រូវបានដឹងអំពីក្នុងបុរាណសិក្សាស្រាវជ្រាវនៃពាក់ព័ន្ធនឹង
រៀបចំអំពីព្រហ្មទណ្ឌទាំងដប់ នោះគាត់ត្រូវបានបង្កើតឱ្យ «សរសេរនិមិត្ត
ហើយផ្ទេរឱ្យចាស់លាស់លើបន្ទះកាត់»។ អ្នកយាមទាំងឡាយនៃបុរាណសិក្សាស្រាវជ្រាវ
Millerite បានផលិតកាត់ឆ្នាំ 1843 នៅក្នុងឆ្នាំ 1842
ហើយការផលិតរបស់វាបានក្លាយជាសញ្ញាសម្គាល់មួយ។ នោះគឺជា «និមិត្ត» នៃហិរញ្ញវត្ថុ
ជំពូកទីពីរ ដល់ត្រូវបានផ្ទេរឱ្យចាស់លាស់លើបន្ទះកាត់
ហើយដល់នឹងនិយាយនៅចុងបញ្ចប់។

មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

អស់អ្នកដែលបានទទួលស្គាល់សកម្មភាពរបស់សាសនាអ៊ីស្លាមនៃទេវតាទីបី

ត្រូវបានដឹកនាំឱ្យត្រឡប់ទៅកាន់ «ផ្សារបុរាណ» របស់យើង

ហើយដល់នៃក្នុងផ្សារទាំងនោះ។ «ផ្សារបុរាណ» ទាំងនោះបានកំណត់ថា

រទេនាទាំងបីនិរណៈ ជំពូក ៨ ខ ១៣ តំណាងឲ្យក្បួនទីទំនាយរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម។
គុណម្យាបនុទាបពីនោះ៖ Future for America
មានចាប់ផ្តើមបោះពុម្ពព្យាង្គវិញនូវផ្ទាំងគំនូសតាងទាំងពីរនៃហែហាគុក ជំពូក ២
នៃគំរូមចំណុចដូចគ្នាបំផុតក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រសុរាបគុនារបស់ពួកមីល័រ
ដដែលផ្ទាំងគំនូសតាងទាំងពីរនោះត្រូវបានដាក់បង្ហាញជាទីសម្គាល់ផ្សេងៗ
ដដែលបានត្រូវតំណាងដោយការផលិតផ្ទាំងគំនូសតាងឆ្នាំ ១៨៤៣ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៨៤២។

«នៅខែឧសភា ឆ្នាំ 1842
សន្និសីទទូទៅមួយត្រូវបានកោះប្រជុំឡើងនៅក្នុងប្រូសេក្រូស [Massachusetts]។
នៅពេលបើកសន្និសីទនេះ បងប្អូន Charles Fitch និង Apollos Hale មកពី Haverhill
បាននាំមកបង្ហាញព្រះបន្ទូលទំនាយជាប្រភាពរបស់ដានីយ៍លែ និងយ៉ូហាន
ដដែលពួកគេបានគូរលើក្រណាត់ ជាមួយនឹងលំខទំនាយ
ដោយបង្ហាញពីការសម្រេចរបស់វា។ បងប្អូន Fitch
ខណៈដែលពន្យល់ពីការងាររបស់គាត់នៅចំពោះមុខសន្និសីទ មានបុរសស្នើថា
ក្នុងពេលពិតគ្រប់ម្ចាស់ទំនាយទាំងនេះ គាត់បានគិតថា
ប្រសិនបើគាត់អាចបង្កើតអ្វីមួយប្រភេទនេះ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅទីនេះ
នោះវានឹងផ្ទុយឲ្យប្រធានបទនេះមានភាពសាមញ្ញ
និងផ្ទុយគាត់ងាយស្រួលបង្ហាញចំពោះអ្នកស្តាប់។ នៅទីនេះ
មានពន្យល់កាន់តែច្រើននៃលើផ្ទៃរបស់យើង។ បងប្អូនទាំងនេះបានកំពុងផ្ទុយនូវ
អ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ហែហាគុកក្នុងនិមិត្តរូបគាត់ កាលពី 2,468
ឆ្នាំមុន ដោយមានព្រះបន្ទូលថា «ចូរសរសេរនិមិត្តរូប
ហើយផ្ទុយវាចូលទៅក្នុងលើផ្ទៃទាំងឡាយ
ដើម្បីឲ្យអ្នកដដែលអាចអានវាបាន។
ដំបូងនិមិត្តរូបនោះនឹងសម្រាប់ពេលកំណត់មួយនៅឡើយ»។ Habakkuk 2:2.»

«បន្ទាប់ពីមានការពិភាក្សាខ្លះៗអំពីប្រធានបទនេះ
គេបានបោះឆ្នោតជាឯកច្ឆន្ទទូទៅបោះពុម្ពតាមវិធី lithograph
ចំនួនបីរយសន្និសីទ ដដែលស្រដៀងនឹងសន្និសីទនេះ
ហើយក៏ចុះការនោះក៏ត្រូវបានបំពេញក្នុងពេលមិនយូរប៉ុន្មាន។ ពួកវាត្រូវបានហៅថា
"តារាង '43"។ នេះជាសន្និសីទមួយដ៏សំខាន់ណាស់»។ The Autobiography of Joseph Bates,
263.

«នេះជាសក្ខីភាពរួមគ្នារបស់គ្រូបង្សៀន
និងកាសតែនានានៃការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នៅពេលដែលពួកគេឈរលើ "សច្ចេក្នុងជំនឿដើម" ថា
ការបោះពុម្ពផ្សាយតារាងនោះ គឺជាការសម្រេចនៃ ហែហាគុក 2:2, 3។
ប្រសិនបើតារាងនោះជាប្រធានបទនៃពាក្យទំនាយ (ហើយអ្នកដដែលបដិសេធនា
គឺថាវាចេញពីសច្ចេក្នុងជំនឿដើម) នោះវាតាមមកថា ឆ្នាំ BC 457
គឺជាឆ្នាំដែលត្រូវយកជាចំណុចចាប់ផ្តើមក្នុងការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃ 2300 ថ្ងៃ
វាចាំបាច់ណាស់ដែល 1843 ត្រូវជាពេលវេលាដំបូងដែលមានបុរសបោះពុម្ពផ្សាយ
ដើម្បីឲ្យ "និមិត្តរូប" "ពន្យល់ពេលវេលា" ឬដើម្បីឲ្យមានរយៈពេលនៃការពន្យល់
ដែលក្នុងនោះក្រុមព្រហ្មចារីត្រូវដក់ដោក
និងដក់ដោកលើប្រធានបទដ៏ធំអំពីពេលវេលា
មុនពេលពួកគេត្រូវបានដាស់ឲ្យភ្ញាក់ឡើងដោយសំឡេងអំពីការនាំកណ្តាលអធ្យាស្រ័យ»។
James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2.

«ឥឡូវនេះ បុរេគតិរបស់យើងបង្ហាញថា មានមនុស្សសាបរយនាក់
ដែលបានបង្កើនពីការងារកាលបុរេគតិដូចគ្នានឹងដដែល William Miller បានប្រើ
ហើយសុទ្ធជាតម្លៃនៃខ្លួនដូចគ្នា។ នៅពេលនោះ គឺជាឯកភាពតម្លៃនៃសារ
លើបុរេបាតបទតម្លៃ គឺការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យស្ទើរ នៅពេលកំណត់មួយ គឺ
ឆ្នាំ 1844»។ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

ការបោះពុម្ពព្យាបាលវិញនៃការងារឆ្នាំ 1843 និង 1850
នៅក្នុងបុរេគតិសាស្ត្ររុករានម្យ៉ាងបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
គឺជាការបំពេញព្រះបន្ទូលនៃហេតុក ជំពូក 2 ដូចគ្នានឹងការបោះពុម្ពផ្សាយការងារឆ្នាំ
1843 នៅឆ្នាំ 1842 ផងដែរ។
ការផលិតការងារទាំងនោះជាផ្នែកមួយនៃដំណើររឿងនៅក្នុងហេតុក ជំពូក 2
ហើយវាចាំបាច់ត្រូវកើតឡើង។ នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 ការបោះពុម្ពនៃឆ្នាំ
1863 ត្រូវបានផ្ទេរមកដល់ក្រុមហ៊ុនដោយពួកអានីស្តូលីស្ទ
ដែលបដិសេធមិនព្រមត្រឡប់ទៅកាន់ «ផ្សារចាស់» របស់យើង។

“សូមកុំពងតស៊ែរដែរក្នុងរូបវិចិត្រគំនិតនៃបងប្អូនបុរសស៊ីរបស់យើង
ឲ្យយូរលាតចេញពីកិច្ចការនៃការរៀបចំបុរេបាតបទ
ឲ្យអាចឈរមាំមួននៅក្នុងថ្ងៃក្រោយទាំងនេះ។
ការកែតម្រូវបោះពុម្ពឆ្នាំ 1843 របស់វា
ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីបំភ្លឺចិត្តគំនិតឲ្យយូរលាតដោយពិគ្រោះចុះនាក់
នឹងកាកបាទក្រហមនៃម៉ោងនេះ។ ពួកគេរាយការណ៍ថា
ពន្លឺដែលព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីប្រទានឲ្យយើងមានសម្រាប់បុរេបាតបទរបស់ទ្រង់ នោះ
មានតម្លៃតែចិត្តប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេបង្កើនថា
ឆាកហេតុការណ៍ដែលកំពុងស្ថិតនៅចំពោះមុខយើងនេះ មិនមានសារៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់
ដើម្បីបន្តការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសនោះឡើយ។
ពួកគេផ្ទេរឲ្យសេចក្តីពិតដែលមានបុរេបាតបទពីស្ថានសួគ៌ ហាត់បង្គំអានុភាព
ហើយបុរេបាតបទពីបុរេបាតបទរបស់ព្រះនូវបទពិសោធន៍កន្លងមករបស់ពួកគេ
ដោយផ្តល់ជំនួសវិញនូវវិទ្យាសាស្ត្ររុករានដែលក្លាយមួយ។
«ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើលចុះ
ចូរសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថាតើផ្លូវណាអនុវត្តបាន
ហើយចូរដើរនៅក្នុងផ្លូវនោះចុះ»។ [យេរេមា 6:16.]

«កុំឲ្យនរណាម្នាក់ស្រែកការដកហូតមូលដ្ឋាននៃចក្ខុវិស័យរបស់យើងឡើយ—
មូលដ្ឋានដែលបានដាក់តាំងពីដើមដំបូងនៃកិច្ចការរបស់យើង
ដោយការសិក្សាព្រះបន្ទូលដោយចិត្តអធិស្ឋាន និងដោយការបរិកសម្មងដែរ។
លើមូលដ្ឋានទាំងនេះ
យើងបានសង់ស្ថាបនាអស់រយៈពេលលើសពីហាសិបឆ្នាំមកហើយ។
មនុស្សអាចសន្មតថា ពួកគេហៅយើងឲ្យផ្លូវថ្មីមួយ
ថាពួកគេអាចដាក់មូលដ្ឋានមួយដែលរឹងមាំជាងមូលដ្ឋានដែលបានដាក់រួចហើយ
ប៉ុន្តែនេះជាការបញ្ចេញនូវការដឹង។ «ដ្បិតគុមាននរណាអាចដាក់មូលដ្ឋានណាផ្សេងទៀត
លើមូលដ្ឋានដែលបានដាក់រួចហើយបានឡើយ»។ [1 Corinthians 3:11.]
កាលពីអតីតកាល មនុស្សជាច្រើនបានចាប់ផ្តើមសាងសង់ចក្ខុវិស័យថ្មីមួយ
ដើម្បីបង្កើតការរំលោភបំពានមួយ ប៉ុន្តែសំណង់របស់ពួកគេហៅយើងឲ្យយល់
មិនយូរប៉ុន្មាន វាក៏ដួលរលំទៅ ព្រោះវាមិនមានបង្កើតឡើងលើមូលដ្ឋាន»។

Testimonies, volume 8, 296, 297.

យល់ឃើញថា ការដំណើរការនៃ «ផ្សារប្រាក់» គឺជាការស្របច្បាប់ «សេចក្តីសម្រេច»
ហើយសេចក្តីសម្រេចនេះគឺជា «ក្របខណ្ឌច្បាប់»
ដែលបានចាប់ផ្តើមនូវការដំណើរការនៃប្រព័ន្ធប្រាក់ជាតិទាំងឡាយមានសម្រាប់ថ្ងៃទី ១១
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ នៃពេលវេលាដែលអត្រាប្តូរទឹកប្រាក់ប្រើប្រាស់
អស់អត្រាដែលនៃពេលវេលានេះបានប្រើប្រាស់សម្រាប់
បានក្របខណ្ឌអត្រាប្តូរប្រាក់ ដែលត្រូវ «សរសេរមិត្តភាព ហើយផ្សព្វផ្សាយ»។
យល់ឃើញថា ការដំណើរការនៃប្រព័ន្ធប្រាក់នេះដំបូង ក្នុងអំឡុងពេលនៃ «សេចក្តីសម្រេច»
ដែលជា «ក្របខណ្ឌច្បាប់»។

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ «ចូរឈរនៅតាមផ្ទះទាំងឡាយ ហើយមើល
ហើយសួររកផ្ទះល្អបុរាណទាំងឡាយ ថា ផ្ទះល្អអស់នៅឯណា
ហើយចូរដើរទៅក្នុងផ្ទះនោះ៖
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសច្ចៈក្នុងសម្រាកដល់ព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា»។
ប៉ុន្តែព្រឹត្តិករបាននិយាយថា «យើងមិនព្រមដើរទៅក្នុងផ្ទះនោះទេ»។
«ម្យ៉ាងទៀត យើងបានកាំងអ្នកយាមលើអ្នករាល់គ្នា ដោយនិយាយថា
ចូរស្តាប់សំឡេងគួរឱ្យច្នៃ»។ ប៉ុន្តែព្រឹត្តិករបាននិយាយថា «យើងមិនព្រមស្តាប់ទេ»។
យេរេមា 6:16, 17។

ត្រូវដៃលើពួកគេត្រូវផ្តល់ នោះគឺជាការលើខេប្បវត្តន៍នៃទេវតាទីពីរ ក្នុងបុរាណសាសនា
Millerite ហើយនេះផ្ទុយនឹងការយល់ឃើញ វាគឺជាការលើខេប្បវត្តន៍នៃទេវតាទីបី។
អ្នកយោបល់របស់ហាហាគុក ដល់ជាអ្នកយោបល់យោបល់ ផ្តល់សារព្រមានមួយ
ដល់នេះក្នុងការបោះឆ្នោត 1888 ត្រូវបានបដិសេធនា ត្រូវលើខេប្បវត្តន៍
ដល់ត្រូវបានបដិសេធនាឆ្នាំ 1888 នោះ គឺជាសារទៅកាន់ទ្រព្យខ្ពស់។

«សារដល់ឋានបុរាណមកយើងតាមរយៈ A. T. Jones និង E. J. Waggoner
គឺជាសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំឡាវឌីស;
ហើយវិបត្តិតិសោកស្តៅនឹងមានដល់អ្នកណាម្នាក់ដោយដលៃបុរាណថាជារឿងចេតុដ៏ពិត
ប៉ុន្តែមិនឆ្ងល់បញ្ចាំងការសម្តែងលើព្រះឋានបុរាណទៅកាន់អ្នកដទៃឡើយ»។ The
1888 Materials, 1053.

សារនៃក្របខ័ណ្ឌប្រតិបត្តិការ ឆ្នាំ ១៩៩៨ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដំបូងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៥៦ ហើយបន្តទៀតមក

សារល្បីឌីសក្សេរមានដាក់សូចិតនៃកូនបរិបទនៃពន្ធលើដៃកំពុងកើនឡើងនៃ
"ប្រព័ន្ធដង"។ នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

ការហៅឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ផ្លូវចាស់ៗរបស់យើងមេ ហើយឲ្យដើរទៅក្នុងនោះ ដើម្បីបិទទ្វារឋានសួគ៌ភ័យចៀងចុងក្រោយ ឋានរួមបញ្ចូលទាំងសារពុរមាននកែវទីបំរុងពិរ ដល់ត្រូវបានគំណាងថាជាសារទៅកាន់លាវឌ្ឍន៍ និង "បំរុងផង" ដល់ជានិមិត្តរូបនគរ៖។

“កុហក” ដដែលគួរមានការព្យាយាមរកកំណត់សម្គាល់ជាបង្កកើតការល្មើសខុសឆ្គងនៃ
ណែនាំរបស់ប៉ុល ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងជំនាន់ទីបីនៃអង្គនៃទីសង្កេតនៃសេចក្តី
1931 គឺដំបូងរយៈពេលនៃបទបញ្ជាពីបទល្មើសរបស់នាងជាព្យាករីនី “កុហក”

ដល់ហានិភ័យក្នុងការដំឡើងទីបី

ត្រូវបានកំណត់ទីតាំងតាមការព្យាករណ៍ក្នុងសម័យកាលដលៃត្រូវបានគំរោងថាជា

“សុត្តិទាំងឡាយកំពុងយំសោកចំពោះថាមុស”

ហើយដូចនេះវាត្រូវបានគេដាក់ជាមួយសារក្នុងរឿងចុងក្រោយក្នុងក្រលាំងក្រលាយ។

សចេកុតិលមុអិតអំពីរបៀបដដែល «ការកុហក» ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដោយ គួរតែត្រូវបានយល់ដឹង ដូចគ្នានឹងគ្នាទីទំនាយនៃ «ការកុហក»

នោះនៃកុន្តទំនាយអំពីចុងបញ្ចប់នៃកាលកំណត់ផងដែរ។

ពួកមនុស្សដដែលពោរពេញដោយការមើលងាយ

ដដែលគ្រប់គ្រងក្នុងយុស្សាឡើយនៃកុន្តសម័យក្នុងរឿងចុងក្រោយ

ដដែលជាសម័យនៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយរយសម័យប្រពៃណីនាក់ បានបង្កកើតសារក្នុង

រឿងចុងក្រោយក្នុងក្រលាំងក្រលាយមួយនៃកុន្តជំនាន់ទីបីនៃអាដាមទីសីម

ដូចដដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ «សុត្តិកំពុងយំសោកឱយ Tammuz» នៃកុន្តអសេគោល ជំពូក ៨។ សារក្នុងរឿងចុងក្រោយក្នុងក្រលាំងក្រលាយរបស់ពួកគេ

ក៏ត្រូវបានកំណត់ដោយអសេគោលផងដែរ ថាជាគ្រឹះក្នុងក្រលាំងក្រលាយ

ជាជញ្ជាំងការពារក្នុងក្រលាំងក្រលាយ និងជាសារក្នុងក្រលាំងក្រលាយអំពីសចេកុតិសុខសានុត

និងសុត្តិភាព។

តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានឃើញនិមិត្តរូបនេះទេឬ?

ហើយមិនបាននិយាយការទស្សន៍ទាយក្នុងក្រលាំងក្រលាយទេឬ?

ខណៈដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយថា «ព្រះអម្ពចាស់មានបន្ទូលដូចនេះ»

ទោះបីជាយើងមិនបានមានបន្ទូលក៏ដោយ។ ហេតុនេះ

ព្រះអម្ពចាស់យល្យោមានបន្ទូលដូចនេះថា៖

ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយសចេកុតិម្តងទៀត ហើយបានឃើញសចេកុតិកុហក

ដូចនេះ មើល យើងប្រឆាំងនឹងអ្នករាល់គ្នា

នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ពចាស់យល្យោ។

ហើយដដែលយើងនឹងសូមចិត្តលើពួកហោរាដដែលឃើញសចេកុតិម្តងទៀត៖

ហើយទាយសចេកុតិកុហក។

ពួកគេនឹងមិនសូមចិត្តលើកុន្តសកាន់ប្រែជាវាសុត្រូវរបស់យើងឡើយ

ក៏នឹងមិនត្រូវបានកត់ឈ្មោះកុន្តបញ្ជីនៃវេយ្យាករណ៍សុត្រូវដែរ

ហើយក៏នឹងមិនចូលទៅក្នុងសុត្រូវសុត្រូវសុត្រូវសុត្រូវឡើយ; នោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា

យើងជាព្រះអម្ពចាស់យល្យោ។ ព្រោះថា ហេតុ

ព្រោះពួកគេបានបញ្ជូនទៅក្នុងសុត្រូវរបស់យើង ដោយនិយាយថា

«សចេកុតិសុខសានុត» ទោះបីគ្មានសចេកុតិសុខសានុតក៏ដោយ;

ហើយមានមន្ទាក់សង់ជញ្ជាំងមួយឡើង ហើយមើល

អ្នកដទៃទៀតបានលាបវាដោយកំបោរដដែលមិនបានលាយគ្រឹមគ្រួរ។

ចូរនិយាយទៅកាន់ពួកអ្នកដដែលលាបវាដោយកំបោរដដែលមិនបានលាយគ្រឹមគ្រួរថា

វានឹងដួលរលំ។ នឹងមានក្នុងរឿងផ្សេងទៀតដោយមួយ; ហើយឯអ្នកទាំងឡាយ

ឱដុំព្រិលធំៗអើយ នឹងផ្តាច់មក; ហើយខ្យល់ព្យុះនឹងបំបែកវា។ មើល

នៃពេលវេលាជញ្ជាំងនោះដួលហើយ តើគេនឹងមិននិយាយមកអ្នករាល់គ្នាទេឬថា

«កំបោរដដែលអ្នករាល់គ្នាបានលាបនោះនោះឯណា?» ហេតុនេះ

ព្រះអម្ពចាស់យល្យោមានបន្ទូលដូចនេះថា៖

យើងនឹងបំបែកវាដោយខ្យល់ព្យុះកុន្តសចេកុតិកំហឹងរបស់យើង

ហើយនឹងមានក្នុងរឿងផ្សេងទៀតដោយកុន្តសចេកុតិកុហករបស់យើង

និងដុំព្រិលធំៗកុន្តសចេកុតិកុហករបស់យើង ដើម្បីបំផ្លាញវា។ ដូចនេះ យើងនឹងបំ

ផ្លាញជញ្ជាំងដដែលអ្នករាល់គ្នាបានលាបដោយកំបោរដដែលមិនបានលាយគ្រឹមគ្រួរ

ហើយទម្ងន់ណាស់វាចុះដល់ដី ដើម្បីបិទយុគរិះរបស់វាក្សវាបានបើកបង្ហាញ
ហើយវានឹងដួលរលំ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងគ្រាន់តែនៅសល់នៅកណ្តាលវា;
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះ
យើងនឹងបំពេញសេចក្តីដាក់ហឹងរបស់យើងលើជញ្ជាំងនោះ
និងលើពួកអ្នកដដែលបានលាបវាដោយកំបោរដែលមិនបានលាយគ្នាជាមួយ
ហើយយើងនឹងនិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាថា «ជញ្ជាំងនោះគ្មានទៀតទេ
ហើយពួកអ្នកដដែលលាបវាក៏គ្មានទៀតដែរ» គឺពួកហោរានៃអ៊ីស្រាអែល
ដែលចូលដៃទំនាយអំពីក្នុងយូសាឡឹម
ហើយដដែលយើងនិមិត្តអំពីសេចក្តីសុខសាន្តតាមម្យ៉ាងនានា
ទោះបីគ្មានសេចក្តីសុខសាន្តក៏ដោយ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
អសេគោល 13:7-16។

ភាពមិនពិត និងការកុហក

ដដែលពួកមនុស្សសង្ខេបអក្សរនៅក្នុងយូសាឡឹមលាក់ខ្លួននៅក្បែរមាត់ ក្នុងអសោយ ជំពូក ២៨
និង ២៩ នៅទីបំផុតក្សវាបានជំនុំជម្រះ និងបំផ្លាញដោយ «វិវាតហូជន»។

យើងនឹងដាក់សេចក្តីជំនុំជម្រះតាមខុសវែង ហើយសេចក្តីសុចរិតតាមផ្ទៃសំណ;
ព្រឹលកកនឹងបោះកបំផ្លាញជម្រកនៃការភូតកុហក
ហើយទឹកជំនន់នឹងលិចកន្ទុលដៃលាក់ខ្លួន។
ហើយសម្បទានធម៌ត្រូវរបស់អ្នករាល់គ្នាជាមួយសេចក្តីស្មោះ គឺត្រូវលុបចោល
ហើយក៏ចុះព្រមព្រៀងរបស់អ្នករាល់គ្នាជាមួយសុចរិតយុត្តិធម៌មនុស្សស្មោះ
នឹងមិនអាចឈរបានឡើយ; កាលណាវិបត្តិដ៏លិចលង់ហូរកាត់មក
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវាជាន់ឈ្មួញ។ អសោយ 28:17, 18.

«វាយបុរាណដ៏ជន់លិច» របស់អសោយ គឺជា «ភូលៀងបង្កអុជជន់លិច» របស់អសេគោល
ដដែលត្រូវនាំមកលើពួកអ្នកដដែលបាន «ទាយពាក្យកុហក» ដោយបង្ហាញ
«និមិត្តភាពបុរាណដ៏ជន់លិច» ហើយដោយអះអាងថា «ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ»
ទោះបីជាព្រះអម្ចាស់ «មិនបានមានព្រះបន្ទូល» ក៏ដោយ។ «ពាក្យកុហក»
ដដែលពួកមនុស្សសង្ខេបបុរាណលាក់ខ្លួននៅក្បែរមាត់នោះ
ត្រូវបានកំណត់ថាជាអ្វីមួយដដែលពួកគេអះអាងថា ព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ
វាគឺជា «ពាក្យកុហក» អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ មិនដូច្នោះទេ
ពួកគេបានកំណត់អត្ថបទព្រាហ្មណ៍លេខទីមួយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះថាជាកំហុស
ឬក៏ពួកគេបានអះអាងដោយខ្មាសថា ព្រះបានដឹកនាំការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ
(ព្រះបានមានព្រះបន្ទូល) លើគោលលទ្ធផលនៃព្រះគម្ភីរ។

«ការភូតកុហក» ដដែលបានមកដល់ឆ្នាំ 1931 គឺជាការអះអាងថា បងស៊ី White
បានគាំទ្រទស្សនៈមិនពិតអំពី «the daily» នៅក្នុងសង្ឃឹរវាដោយដៃ។
ទស្សនៈមិនពិតដដែលថា «the daily»
កំណត់ឱ្យព្រះរាជកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទិសកុការ: ត្រូវបានផ្តល់ដោយ
«ការភូតកុហក» មួយ ដដែលបានអះអាងថា នៅឆ្នាំ 1910 Ellen White បានប្តាប់ A. G.
Daniells ថា ទស្សនៈរបស់គាត់ និង Prescott អំពី «the daily»
ដដែលកំណត់ឱ្យព្រះរាជកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទិសកុការ: នោះពិតជាត្រឹមត្រូវមែន
ទោះបីជាពាក្យសរសេរដោយផ្ទាល់របស់នាងបានបញ្ជាក់ផ្ទុយពីនោះក៏ដោយ។

ទស្សនៈមិនពិតអំពី «ប្រចាំថ្ងៃ» ដែលនៅពេលនោះ (១៩៣១)
ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងអាឌីនីមីឡាឌីស ហេតុអ្វីបានជាមូលដ្ឋានទេវធម៌
ដែលត្រូវបានប្រើសម្រាប់ស្ថាបនាសាមញ្ញ ដែលអសេគោលពិពណ៌នាថា «សេចក្តីសុខសាន្ត
និងសុវត្ថិភាព»។

អំណះអំណាងផ្សេងៗដែលត្រូវបានប្រើមុនបីទម្រង់មូលដ្ឋានមិនពិតនោះ
គឺជាកាក្កលងៃកុលាយ និងគ្រឿងអលង្ការកុលងៃកុលាយផ្សេងៗ ដែលមើលឃើញ
បានយឺតយ៉ាវក្នុងស្ថានភាពរបស់គាត់។ នៅចុងបញ្ចប់នៃស្ថានភាពរបស់គាត់
គ្រឿងអលង្ការដើមរបស់គាត់ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ទាំងស្រុងដោយរបស់កុលងៃកុលាយ
និងសំរាម ហើយសំរាម និងគ្រឿងអលង្ការ និងកាក្កលងៃកុលាយទាំងនោះ
តំណាងឲ្យសារដែលត្រូវបានស្ថាបនាឡើងលើកំហុសជាមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេថា
«ប្រចាំថ្ងៃ» តំណាងឲ្យកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីសក្ការៈរបស់ទ្រង់។

ក្នុងអត្ថបទរបស់អសេគោល សំណល់ឥតប្រយោជន៍ និងគ្រឿងអលង្ការកុលងៃកុលាយ
ត្រូវបានតំណាងជា «ជញ្ជាំង» មួយ ដែលមានសាងសង់ឡើងដោយស៊ីម៉ង់មួយដែលខុសដោយខ្លួន
លំដាប់ដល់ចំណុចមិនអាចទប់ទល់នឹងសមុទាននៃ «ខ្យល់ពុយ» ឬ «ក្បាលរៀងផ្សាកំដៅគេជាំ»
បាន។

ព្យាករណ៍មិនស្តាប់បង្គាប់ពីយូដា ដែលមានស្ថាបនាបន្ទុកសេចក្តីបំប្លែងអាម
ទីបំផុតមានស្ថាបនានៅចន្លោះ «លា» មួយ និង «សិងហ» មួយ។ សិងហតំណាងឲ្យហាប៊ីឡូន
ហើយលាតំណាងឲ្យអ៊ីស្លាម។ គោលលទ្ធផលទាំងពីរ
ដែលអាងរន្ធទីសម័យឡៅឌីសមើលអាចមើលឃើញបាន
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយមរណភាពរបស់ព្យាករណ៍មិនស្តាប់បង្គាប់នោះ
គឺសារអំពីសមុត្តេហ៍ (សិងហ) និងសារអំពីអ៊ីស្លាមនៃរេនេទីប៊ី (លា)។

«ខ្យល់ពុយ» របស់អសេគោល គឺជានិមិត្តរូបនៃ «ខ្យល់ដ៏កាចសាហាវដែលត្រូវបានទប់ទល់»
របស់អសោយ ក្នុង «ថ្ងៃនៃខ្យល់ខាងកើត» នៅជំពូកមុកប្រាំពីរ។ «ខ្យល់ពុយ»
របស់អសេគោល ក៏ជាអ្វីដែលហៅថា «ខ្យល់ទាំងបួន» ក្នុងវិវរណៈ ជំពូកប្រាំពីរ
ដែលត្រូវបានទប់ទុករហូតដល់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះត្រូវបានបោះតុរ។ «ខ្យល់ពុយ»
របស់អសេគោល ក៏ជាសាររបស់គាត់ពី «ខ្យល់ទាំងបួន» ក្នុងជំពូកសាមសិបប្រាំពីរ
ដែលនាំឲ្យអ្នកអ៊ីស្លាមនិយមស្ថាបនារបស់ឡៅឌីវិញ ជាកងទ័ពដ៏មហិមា។ «ខ្យល់ពុយ»
របស់អសេគោល ដែលបំផ្លាញ «ជញ្ជាំងដែលមានសង់ដោយលាបកំបោរមិនមានល្អ»
គឺជាសារក្បាលរៀងចុងក្រោយនៃរេនេទីប៊ី។

«ក្បាលរៀងផ្សាកំដៅគេជាំ» របស់អសេគោល គឺជានិមិត្តរូបនៃអំណាចសមុត្តេហ៍
ហើយជាកំណត់ដាននៃរេនេទីប៊ី
វាជានិមិត្តរូបនៃអំឡុងពេលវិបត្តិនៃច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្ស ដែលចាប់ផ្តើមនៅពេលច្បាប់
ថ្មីនៃអារិក្សដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។
ហេតុអ្វីបានជាមិនស្តាប់បង្គាប់មកពីយូដា ដែលមានស្ថាបនានៅចន្លោះសត្វលា និងសត្វតោ
បានតំណាងឲ្យសេចក្តីស្ថាបនាអោយរន្ធទីស៊ីមឡៅឌីស
ដែលកើតឡើងនៅចន្លោះថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១ នៅពេលសត្វលាមកដល់
(រេនេទីប៊ី) និងច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ (សត្វតោ)។
សេចក្តីស្ថាបនារបស់អាងរន្ធទីស៊ីមឡៅឌីស
កើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃការបោះតុរលើមួយសន្ធឹកមិនប្រសើរ
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលដែលបណ្តាជាតិសាសន៍មានខឹងសម្បោរ

ប៉ុន្តែត្រូវបានទប់ស្កាត់នៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០១
ហើយបញ្ចប់នៅចុងផ្លូវដង្ហើមដំបូងនៃមកដល់ឆាប់ៗនេះ។
សេចក្តីសុំលាបរបស់ពួកគេ ដូចដែលបានបង្ហាញដោយហោរាមិនស្តាប់បង្គាប់
នាំមកដោយពួកគេហោះពួកគេបានត្រឡប់ទៅកាន់វិធីសាស្ត្រនៃប្លុកស្មៅក្នុងកុបត៍ជំនឿវិញ
ទោះបីជាពួកគេត្រូវបានជូនដំណឹងដោយផ្ទាល់រួចហើយថា មិនត្រូវត្រឡប់ទៅកាន់
«កុម្ម្រជំនុំរបស់ពួកអ្នកចម្លង» ឡើយ។

ការសុំលាបរបស់ពួកគេកើតឡើងក្នុងបរិបទនៃការបោះត្រាលើមួយសន្លឹកប័ណ្ណពាន់
នាក់។ ភូមិមួយនៅពេលប្រជារាស្ត្ររបស់ពួកគេត្រូវបានបោះត្រា
ទៅតាមផ្លូវច្រកចាប់ផ្តើមការងាររបស់ពួកគេ។ ចាប់ពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
រហូតដល់ចុងផ្លូវដង្ហើមដំបូងនៃមកដល់ឆាប់ៗនេះ
ការជំនុំជម្រះលើមនុស្សរបស់ត្រូវបានបញ្ចប់សម្រេចនៅក្នុងកុម្ម្រជំនុំរបស់ពួកគេ
ពីព្រោះការជំនុំជម្រះចាប់ផ្តើមនៃក្រុងយូសាឡីម
ហើយវាចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងពួកចាស់ទុំដែលត្រូវជាអាណាព្យាបាលរបស់ប្រជាជន
ប៉ុន្តែត្រូវបានបោះបង់ចោលការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនអស់បួនជំនាន់។
អស់អ្នកកងលេខទទួលបានត្រាត្រង់អំឡុងពេលនោះ
គឺជាទង់សញ្ញាដែលត្រូវបានលើកឡើងទៅកាន់បណ្តាជាតិនានា។
ពួកគេត្រូវបានបោះត្រាមុនចាប់ផ្តើមផ្លូវដង្ហើមដំបូងនៃមកដល់ឆាប់ៗនេះ
ពីព្រោះវិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងចៀមមួយផ្សេងទៀតរបស់ពួកគេអាចត្រូវបានព្រមានបាន
គឺដោយការមើលឃើញបុរសនិងស្ត្រីក្នុងវិបត្តិនៃចុងផ្លូវដង្ហើមដំបូង
ដែលមានត្រារបស់ពួកគេ។

«ពួកវាជាកិច្ចចររបស់ពួកវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលលោកិយអំពីអំពើហាប
អំពីសេចក្តីសុចរិត និងអំពីការជំនុំជម្រះ។
លោកិយអាចត្រូវបានព្រមានបានតែតាមរយៈការមើលឃើញអ្នកកងលេខដៀសចេញពីពិត
ត្រូវបានកែជាបរិសុទ្ធដោយសេចក្តីពិត
ដោយបុរសវិជ្ជាគ្រប់គ្រងការណ៍ខ្ពង់ខ្ពស់ និងបរិសុទ្ធ
ដោយបង្ហាញយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ និងឧត្តុង្គឧត្តម
នូវបន្ទាត់នៃការបង្កើតអ្នកកងលេខកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ពួកគេ
និងអ្នកកងលេខដែលបញ្ញត្តិទាំងនោះនៃកុរោមជឿរបស់ខ្លួន។
ការកែជាបរិសុទ្ធដោយពួកវិញ្ញាណ
បង្ហាញឲ្យឃើញភាពខុសគ្នារវាងអ្នកកងលេខមានត្រារបស់ពួកគេ
និងអ្នកកងលេខដែលម្យ៉ាងម្កាត់ក្នុងកុលាយមួយ។ នៅពេលការសាកល្បងមកដល់
នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា សញ្ញារបស់សត្វតិរច្ឆានគឺជាអ្វី។
វាគឺជាការកាន់ចុងផ្លូវដង្ហើមដំបូង។ អ្នកទាំងឡាយណាដែល បន្ទាប់ពីបានឮសេចក្តីពិតហើយ
នៅតែបែនចាត់ទុកថាផ្លូវដង្ហើមដំបូងនេះជាបរិសុទ្ធ
នោះកំពុងផ្ទុកហត្ថលេខារបស់មនុស្សសន្តិវិធីហាប
ដែលបានគិតថានឹងផ្តល់បុព្វលាភ និងភ័យរើសអើង»។ Bible Training School,
December 1, 1903.

ការសុំលាបនៃអង្គនៃទីសីមឡាអូឌីស
ត្រូវបានសម្រេចឡើងក្នុងអំឡុងបរិបទនៃស្ថានភាពក្នុងកុរោម
ដែលបានចាប់ផ្តើមផ្តល់ស៊ីវិលនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ហើយត្រូវបានចាត់
ទម្រង់ដោយគ្មានកំណត់នៅពេលចាប់ផ្តើមផ្លូវដង្ហើមដំបូងនៃមកដល់ឆាប់ៗនេះ

នលៃពលេងលៃពុះហានបង្កកើតឡើង ហើយបន្ទាប់មកលើកតម្កកើងជាទង់សញ្ញា
នូវបុរាជានមួយដលៃគួរហានបោះត្កាសម្បាប់ភាពអស់កលុបជានិច្ច។

នលៃកុនុងរយៈពលេនោះ អុនកទាំងឡាយនលៃកុនុងអារនេទីសុតឡាវឌីស
ដលៃកំពុងត្ករៀមខលួនសម្បាប់ ហើយនឹងទទួលសញ្ញារបស់សត្កសាហាវ គួរហានតំណាងដលៃ
យបុរសម្កកប្លែកនាក់ដលៃកំពុងត្ករៀមយបង្កតំពុះអាទិត្យនលៃកុនុងអសេគោល ជំពូក ៨។
ពួកគេគឺជាអុនកដលៃហានទទួលយកសារកុលដៃកុលាយអំពី «សុខសានុត និងសុវត្ថិភាព»
របស់អសេគោល ដលៃតំណាងឲ្យការកុលដៃបន្តនៃសារកុលរៀងចុងក្ករោយពិត បុរាគដ
ដលៃកំពុងត្ករហានបុរាសដលៃអុនកយាមពិតនលៃកុនុងបុរាត្ថិសាស្កត្កនោះ។
មូលដ្ឋាននៃសារកុលដៃកុលាយអំពីកុលរៀងចុងក្ករោយនោះ គឺការកំណត់អត្កសញ្ញាណថា
«របស់រាល់ថងៃ» នលៃកុនុងពុះគម្កពីរដានីយ៍លៃ ជានិមិត្កសញ្ញានៃពុះគ្កិសុទ
ខណៈដលៃតាមពិតវាជានិមិត្កសញ្ញានៃសាតាំង។ ជំនឿមូលដ្ឋានកុលដៃកុលាយនោះ
គឺជាគោលលទ្ធផលនៃ «មនុស្កអំនួតដលៃគ្កប់គ្កងបុរាជានក្កងយស្កឡើម»
បុរើដើម្បីបិសង់ជញ្ជាំងដលៃមិនហានលាបជាមួយដ្កសមរម្ករបស់ពួកគេ។

ការកំណត់អត្កសញ្ញាណនៃ «ការថ្កាយបុរាថងៃ» ថាជានិមិត្កសញ្ញានៃពុះគ្កិសុទ
គួរហានដាក់ឲ្យមានឡើងកុនុងបុរាត្ថិសាស្កត្កដលៃ «ពាក្យកុហក» មួយ នលៃឆ្កនាំ
1931។ ចាប់ពីពលេនោះតទលៃ
ជញ្ជាំងមិនហានលាបសុនាមដលៃទឹកកំបលោនកែកកុលដៃកុលាយ
និងគ្កើងអលង្កការកុលដៃកុលាយ គួរហានសង់ឡើង។ «ជញ្ជាំង» នោះ
គួរហានកំណត់ឲ្យរលំចុះ នលៃពលេបុរសកាន់ជក់សម្កភាគធ្កលីមកដលៃ
ដើម្បីបិសម្កភាគលានរបស់ទ្កងឲ្យហានសព្កគ្កប់។ ការសម្កភាគនោះ
គួរហានសម្កចេនលៃកុនុងរយៈពលេបុរាត្ថិសាស្កត្កពុយាករណ៍ រវាង «ខុយលំពុយុះ»
(លានលៃថងៃទី 11 ខកែញញ ឆ្កនាំ 2001) និង «កុលរៀងជន់លិច»
(សិដ្កហានចៃហាប់ថងៃអាទិត្យដលៃនឹងមកដលៃឆាប់ៗនៃ)។ កុនុងបុរាត្ថិសាស្កត្កនោះ
ពុយាការីមិនសុតាប់បង្កគាប់គួរហានសម្កលាប់
ហើយបញ្ចុះនលៃកុនុងផ្កនូវរបស់ពុយាការីកុលដៃកុលាយនៃបៃថលៃ។ បងស្ក White
កំណត់អត្កសញ្ញាណ «ជញ្ជាំង» នៃពុយាករណ៍ថាជាក្កិក្កយិនីយរបស់ពុះ។

នលៃទីនេះ ហលោហានពិពណ៌នាអំពីបុរាជានមួយក្កុម
ដលៃនលៃកុនុងគ្កានកែវចាកចេញជាទូទលៃពីសចេកុតិពិត និងសចេកុតិសុចរិត
កំពុងសុវែរកសុតារឡើងវិញនូវគោលការណ៍ទាំងឡាយ
ដលៃជាមូលដ្ឋាននៃពុះរាជាណាចក្ករបស់ពុះ។ ពួកគេជាអុនកជួសជុលការបកែហក់មួយដលៃ
លហានកើតមានឡើងកុនុងក្កិក្កយិនីយរបស់ពុះ—ជញ្ជាំងដលៃទ្កងហានដាក់ព័ទ្ធជុំវិ
ញពួកអុនកដលៃទ្កងហានជុវើសរើស សម្កាប់ការការពាររបស់ពួកគេ
ហើយការគោរពបុរាត្ថិកតាមបញ្ញត្កិរបស់វា គឺជាបញ្ញត្កិនៃសចេកុតិយុត្កិធម៌
សចេកុតិពិត និងសចេកុតិបិសុទ្ធផ ដលៃគួរជាការការពារជានិច្ចរបស់ពួកគេ។

ដលៃពាក្យសម្កដីដលៃមានន័យថាសលាស់កតអាចចុះឡើង
ហលោហានចង្កុលបង្កាញអំពីកិច្ចការដាក់លាក់របស់បុរាជានសំណលៃនៃ
ដលៃសង់ជញ្ជាំងឡើងវិញ។
«បុរសិនបើអុនកបង្ករដើររបស់អុនកចេញពីថងៃលៃបសម្កក
ពីការជុវើតាមសចេកុតិពិចិត្ករបស់ខលួននលៃថងៃបែរិសុទ្ធផរបស់យើង;
ហើយហលៃថងៃលៃបសម្កកថាជាសចេកុតិរកាយ ជាថងៃបែរិសុទ្ធផរបស់ពុះយល្កោវ»

គួរឲ្យគោរព; ហើយអ្នកនឹងគោរពទ្រង់ ដោយមិនប្រព្រឹត្តតាមផ្លូវរបស់ខ្លួនឯង
ឬស្រវឹងរកសច្ចក្តីពេញចិត្តរបស់ខ្លួនឯង ឬនិយាយពាក្យរបស់ខ្លួនឯងទេ
នោះអ្នកនឹងរីករាយក្នុងព្រះយេស៊ូ;
ហើយយើងនឹងផ្សព្វផ្សាយអ្នកជិះនាវាលើទីខ្ពស់ៗនៃនៃដី
ហើយចិញ្ចឹមអ្នកដោយមរតករបស់យ៉ាកុប ជាបិតារបស់អ្នក
ដុបិតព្រះឱស្សរបស់ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលដូចនោះហើយ»។ អសោយ 58:13, 14។
Prophets and Kings, 678.

ការចាប់ផ្តើមនៃជំនាន់ទីបួននៃអាដរនេទីស៊ីម

គួរឲ្យមានសម្គាល់ដោយការបោះពុម្ពពសៀវភៅមួយ

ដូចជាការចាប់ផ្តើមនៃជំនាន់ទីបីដង

ជំនាន់ទីបីមានចាប់ផ្តើមដោយការបោះពុម្ពពសៀវភៅរបស់ W. W. Prescott គឺ The
Doctrine of Christ ហើយជំនាន់នោះមានបញ្ចប់ដោយការបោះពុម្ព Questions on
Doctrine។ The Doctrine of Christ មានបង្ហាញដំណឹងល្អមួយដល់គួរឲ្យមានគុណភាព
ដោយចេតនានូវសារពុទ្ធសាសនារបស់មីលូលីវិយ៉ា។ Questions on Doctrine
មានបង្ហាញដំណឹងល្អមួយដល់មានបដិសេធកិច្ចការនៃការញែកជាបរិសុទ្ធ
ដល់គួរឲ្យមានសម្រេចដោយព្រះគ្រីស្ទ។ The Doctrine of Christ មានដកចេញពីនៃមិត្ត
(chazon) អំពីបុរេត្តិសាស្ត្រពុទ្ធសាសនា ហើយ Questions on Doctrine
មានដកចេញពីនៃមិត្ត (Mareh) អំពី «ការបង្ហាញខ្លួន» របស់ព្រះគ្រីស្ទ។

នាវាចនូលនោះសៀវភៅទាំងពីរនោះ សារភ័យទៀងចុងក្រោយក្នុងក្រុម
ដល់តំណាងដោយ «សុភវិទ្យាទាំងឡាយកំពុងយំសោកឲ្យថាម្ចាស់» គួរឲ្យមានអភិវឌ្ឍន៍។
នាវាក្នុងបុរេត្តិសាស្ត្រនោះ «ការកុហកនៃឆ្នាំ 1931» គួរឲ្យមានលើកតម្កល់។
ជំនាន់ទីបីនោះ (ខ្លួនចិត្តសម្រាប់ខ្ពស់) ក៏គួរឲ្យមានតំណាងផងដែរ
ដោយការសម្របសម្រួលរបស់ក្រុមជំនុំទីបី គឺពិភពគ្រីស្ទ។
និមិត្តសញ្ញានៃការសម្របសម្រួលនាវាក្នុងក្រុមជំនុំទីបី
បញ្ជាក់អំពីកិច្ចការនៃការស្វែងរកការទទួលស្គាល់ពីស្ថាប័នលោកិយ
ដល់មានកំណត់បទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់ទេវវិទ្យា និងបទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់វេជ្ជសាស្ត្រ។
វានៅក្នុងជំនាន់ទីបីនោះហើយ
ដល់ការសម្របសម្រួលនៃចក្ខុវិស័យគួរឲ្យមានសម្រេចឡើង ដល់រួមបញ្ចូលទាំងការនាំចូល
និងការផ្តាច់សំខាន់លើការប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរ
ដល់មានបកប្រែចេញពីអត្ថបទដើមដល់មានបំផុសឡើង។

នាវាឆ្នាំ ១៩៥៧ សៀវភៅ *Questions on Doctrine*

មានតំណាងឲ្យការចុះចាញ់ចំពោះសច្ចក្តីពិតសំខាន់បំផុតនៃដំណឹងល្អ។
សច្ចក្តីពិតនោះគឺថា ព្រះយេស៊ូមានសុគត ដើម្បីសងគុណនោះយើង «ពី» ហាប
ប៉ុន្តែគួរឲ្យមានសុគត ដើម្បីសងគុណនោះយើង «ក្នុង» ហាបឡើយ។
សច្ចក្តីបង្កើនរបស់កាតូលិក និងប្រូតេស្តង់ក្នុងកំឡុងពេលនោះ ដល់ថា
មនុស្សសម្រាប់មិនអាចស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមាន
គឺជាអំណះអំណាងដ៏សុច្ឆន្ទៈរបស់សាតាំង។ មនុស្សអាច ហើយគួរតែ
ស្តាប់បង្គាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ទោះបីជាសាតាំងអះអាងថា
«អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ជាពិតប្រាកដទេ» ក៏ដោយ។
ទស្សនៈរបស់ប្រូតេស្តង់ក្នុងកំឡុងពេលនោះបានផ្តល់ចុះ ដល់ថា
មនុស្សមិនអាចឈ្នះលើហាបបាន ហើយដោយហេតុនោះ

មនុស្សមិនអាចស្តាប់បង្កគាប់តាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះហស្តឡើយ
រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវផ្តល់សេចក្តីពន្យល់ដោយអព្យាក្រឹត្យ
ឲ្យទៅជាមនុស្សយន្តតែម្នាក់គត់ស្តាប់បង្កគាប់ នៅពេលការយាងមកលើកទីពីររបស់ទ្រង់
ទស្សនៈនេះត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសច្ចក្រឹត្យបង្កើននៃសៀវភៅ *Questions on
Doctrine*។

នៅឆ្នាំ 1957 ជំនាន់ទីបួននៃអង្គនិស្សិតមីស៊ីយ៉ាន ហេនបាប់ផ្តើមឡើង
ហើយជញ្ជាំងដដែលបានលាបដោយមិនបានលាបសមរម្យរបស់វា (ក្រឹត្យវិន័យ)
ក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដូច្នេះហេនបាប់ផ្តើមក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនិងអនុញ្ញាតឲ្យបុរសចំណា
ស់ទាំងមុខប្រែនាមក្នុងបង្កាបបង្កាបព្រះអាទិត្យ
នៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលានៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់។
ជញ្ជាំងដដែលបានលាបដោយមិនបានលាបសមរម្យនោះ ដដែលជាជំនឿថា
ការកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះគឺមិនអាចផ្ទុយបាន នឹងត្រូវបានបោះត្រាចាត់ចែង
នៅពេល «ជញ្ជាំង» នៃការបំបែកចេញពីគ្នារវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ ត្រូវបានដកចេញ
នៅក្នុងច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។
ច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យគឺជាក្បួនដង្ហែងជនលិច ហូរលើសកម្មវិធី ឬដូចដែលអសោយបានបញ្ជាក់
វាគឺជាពាក់ព័ន្ធនឹង
ហើយទឹកជំនន់នោះចាប់ផ្តើមនៅច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ
នៅសហរដ្ឋអាមេរិក។

នៅពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យត្រូវបានអនុវត្តនៅសហរដ្ឋអាមេរិក សត្វ (សម្មតចេហ្គាប)
នឹងចូលមក «ដូចជាទឹកជំនន់» («គ្រោះកាចហូរលើសលប់») ហើយនៅពេលនោះឯងដដែល
«ទង់សញ្ញា» ត្រូវបានលើកឡើងប្រឆាំងនឹងគាត់។ នៅពេលនោះផងដែរដែល
«ជញ្ជាំងមិនបានលាបដោយលុហយីងម៉ា»
ដដែលអាឌរនេទីសនិយមបែបឡាអូឌីសហេនសង់ឡើងលើការអនុវត្តខុសនៃ «ប្រចាំថ្ងៃ»
ត្រូវបានបោះត្រាដកចេញអស់។

តាមអំពើរបស់ពួកគេ ទ្រង់នឹងសងតបតាមនោះ
គឺសច្ចក្រឹត្យនៃជនលិចពួកសត្វរបស់ទ្រង់ ការសងតបដល់ពួកខ្មាំងរបស់ទ្រង់
ហើយដល់ក្រោះទាំងឡាយ ទ្រង់នឹងសងតប។ ដូច្នេះ
ពួកគេនឹងក្លាយជាខ្មោចព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវពីទិសខាងលិច
ហើយសិរីល្អរបស់ទ្រង់ពីទីនៃព្រះអាទិត្យ។ កាលណាខ្មាំងសត្វមកដូចជាទឹកជំនន់
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវនឹងលើកទង់ឡើងទាស់នឹងវា។
ហើយព្រះបុរោសលោះនឹងយាងមកស៊ីយ៉ូន
ហើយមកដល់អស់អ្នកដដែលបង្កើតការរំលងនៅក្នុងយ៉ាកុប
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ វិធាន
នេះជាសច្ចក្រឹត្យរបស់អញជាមួយនឹងពួកគេ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ព្រះវិញ្ញាណរបស់អញដដែលសូចិតលើឯង
និងពាក្យរបស់អញដែលអញបានដាក់ក្នុងមាត់ឯង នឹងមិនចេញពីមាត់ឯងឡើយ
ហើយក៏មិនចេញពីមាត់ពូជពង្សរបស់ឯង ឬពីមាត់ពូជពង្សនៃពូជពង្សរបស់ឯងឡើយ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ចាប់តាំងពីឡើយនេះរហូតដល់អស់កល្បជានិច្ច។
ចូរក្រោកឡើង ចូរភ័យឡើង ដុបិតពន្លឺរបស់ឯងបានមកដល់ហើយ
ហើយសិរីល្អនៃព្រះយេស៊ូវបានឡើងលើឯង។ ដុបិត មើលចុះ
សច្ចក្រឹត្យនឹងដឹកនាំគ្រប់ដណ្តប់លើជំនឿ

ហើយសចក្ខីដឹងដឹកក្បាលនឹងគ្របដណ្តប់លើបុរាណដទៃទៀត
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវនឹងរះឡើងលើដី ហើយសិរីល្អអរមហាបង្គំនឹងត្រឡប់មកវិញលើដី។
ហើយសាសន៍ដទៃទៀតនឹងមករកពន្លឺរបស់ឯង
ហើយស្ថិតច្រើនឡើយនឹងមករកពន្លឺក្នុងចំណោមនៃការរះឡើងរបស់ឯង។ អសោយ
59:18-60:3។

សាសន៍ដទៃមកឯពន្លឺ នៅពេលសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះស៊ីស្ទើរលើបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់
ហើយការនេះកើតឡើងនៅពេលសត្រូវចូលមកដូចជាទឹកជំនន់។
នៅពេលសត្រូវនោះចូលមក ព្រះទ្រង់លើកបដា (សញ្ញា) មួយឡើងប្រឆាំងនឹងវា។
សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ដល់ស៊ីស្ទើរលើបុរាណដទៃនោះ
ដល់សាសន៍ដទៃដែលតបនឹងពួកគេ នោះគឺជាចរិតរបស់ទ្រង់
ហើយចរិតរបស់ទ្រង់មិនប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាឡើយ។ សារអំពីសចក្ខីសុខសាន្ត
និងសុភមង្គលក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម
ដល់បង្ក្រាបបុរសនិងស្ត្រីមិនអាចឈ្នះលើអំពើហិង្សាបាន
នោះគឺជាសារក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម។ សារនោះគឺជាសារក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមចុងក្រោយក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម
ដល់ស្រ្តីមានបុរសនៅក្នុងគ្រាន់សារក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមចុងក្រោយពិត
ដល់មានមកដល់នៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001។
សារក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមគឺជាសារក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមទាក់ទងនឹងគ្រឹះការនីមួយៗរបស់ព្រះ
ដល់ជាជញ្ជាំង។ គោលលទ្ធផលក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមគឺស្រ្តីមានគំណាងដោយស្រ្តីភ្នំ
Questions on Doctrine ដល់មានសម្ភាសន៍ការមកដល់នៃនាន់ទីបួន
និងជំនាន់ចុងក្រោយរបស់ Laodicean Adventism។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ការបោះបង្គោលទាំងបួននៃអារាមនៃទីស៊ីមឡៅឌីសហេនមកដល់
ដើម្បីបិទបង្គោលជំនាន់ចុងក្រោយនោះដោយអំពើហិង្សារបស់បុព្វបុរសរបស់ពួកគេ។
នៅកាលបរិច្ឆេទនោះ
ព្រះមានដឹកនាំសុភ័ក្ត្ររបស់ទ្រង់ឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះចាស់របស់យេរូសាឡេម
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ក្រុងយេរូសាឡេម
និងទទួលយកសារមូលដ្ឋានដល់ស្រ្តីមានគំណាងថាជាគ្រូរៀនអនុការរបស់ Miller។
បុរសនិបត្តិពួកគេធ្វើដូច្នេះ ពួកគេនឹងរកឃើញក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមចុងក្រោយ
ដល់យេរូសាឡេមហៅថា "ការសម្រាក"។ ការអំពើនៃឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់ផ្ទះចាស់
គឺជាការធ្វើឡើងវិញនៃការលុបបំបាត់ដល់មានបង្កឲ្យមានការបោះបង្គោលនៃឆ្នាំ ១៨៦៣។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ដល់ជារៀងថ្ងៃ «ខ្យល់ព័ទ្ធសកលិត
និងខ្យល់កន្ទុក» របស់អសោយ នោះ «បទចម្រៀងនៃការទំពាំងហាយដ្យូ»
ស្រ្តីមានចម្រៀង ដោយអ្នកទាំងឡាយដល់នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៤ ខ ៣
ហើយក៏នៅក្នុង ជំពូក ១៥ ខ ៣ ចម្រៀងបទចម្រៀងរបស់ម៉ូសេ និងរបស់កូនចៀម។
បទចម្រៀងនោះ គឺជាសារឡៅឌីស ដល់បញ្ជាក់ថា
បុរាណដទៃដល់ផ្តល់ស្រ្តីមានជូនដំណឹងពីមុន កំពុងស្រាវជ្រាវលើទ្រង់ហើយ
ពីព្រោះនៅពេលនោះ ព្រះកំពុងតែប្រគល់ការទំពាំងហាយដ្យូរបស់ទ្រង់ឲ្យបុរស
និងស្ត្រីដល់នឹងបង្កកើតផលតាមបំណងដល់មានគំណាងសម្រាប់ការទំពាំងហាយដ្យូនោះ។
សារអំពីការទំពាំងហាយដ្យូនោះ គឺជាសារទៅកាន់ឡៅឌីស ដល់ជាសារដល់ Jones និង
Waggoner មាននាមកបង្ហាញនៅក្នុងការបោះបង្គោលឆ្នាំ ១៨៨៨។

នៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ភូមិភាគក្រោយបានចាប់ផ្តើម
ហើយនៃក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនៃហេតុការណ៍ ជំពូកទីពីរ
រាបបញ្ចប់អំពីកុម្មុយនីស្តមួយបុរសនេះដែលបានបង្ហាញសារនៃការរំលោភ
ដុំបិតពួកគេបានរំលឹកឡើងវិញនូវការបំបែកបុរសមោ ហើយកំពុងទទួល «ការសម្រាក
និងការស្រវឹងស្រាយឡើងវិញ» ដដែលអោយបញ្ចប់ថា
គួរឲ្យមាននាមកល្ហិមសំអុនក្នុងនាមនៃវិធីសាស្ត្រ «បន្ទាត់លើបន្ទាត់»។
ការផ្សព្វផ្សាយនៃពួកគេចូលរួមនោះ
គឺបុរសនិងសារភូមិភាគក្រោយក្នុងក្រុមនៃកុលាយមួយ ដដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយ
«ស្ត្រីទាំងឡាយយំសោកចំពោះ គាំមួស»
ដែលបានលើកទឹកចិត្តបុរសជាជនឡាវឌីសដែលកំពុងដក់ដោយសារសន្តិភាព
និងសុវត្ថិភាព។

ដំណឹងអំពីសេចក្តីសុខសាន្ត និងសុវត្ថិភាព អះអាងថា មនុស្សបុរស និងស្ត្រី
មិនអាចមិនប្រព្រឹត្តបាបបានឡើយ ហេតុនេះ ពួកគេមិនអាច
ហើយនឹងរាប់ជាសុចរិតដល់ពួកគេ បានត្រឹមត្រូវ «ក្នុង» ហាបរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។
មនុស្សដដែលពេលពាក្យមើលងាយទាំងនោះ អះអាងថា ដំណឹងអំពីសេចក្តីសុខសាន្ត
និងសុវត្ថិភាពរបស់ពួកគេ គឺជាដំណឹងពិតអំពីការរាប់ជាសុចរិតដោយសេចក្តីជំនឿ ដដែល
Jones និង Waggoner បានបង្ហាញ ប៉ុន្តែវាបោះបង់ចោលសេចក្តីពិតដែលថា
អ្នកណាដែលព្រះជាម្ចាស់រាប់ជាសុចរិត ព្រះអង្គគឺក៏ញែកគាត់ឲ្យបរិសុទ្ធដដែល
ដុំបិតព្រះជាម្ចាស់មិនបានសោយទិវង្គត
ដើម្បីបង្កគ្រោះមនុស្សនៃក្នុងហាបរបស់ពួកគេទេ
គឺដើម្បីបង្កគ្រោះពួកគេចេញពីហាបរបស់ពួកគេ។

ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលនៃការបោះតុល
មនុស្សមួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់
ដែលបញ្ចប់ដោយមានមនុស្សមួយកុម្មុយនីស្តរាប់រាប់ពាន់
ដូចដែលបានកំណត់ដោយអ្នកដដែលថ្មី
និងយំសោកដោយសារអំពើគួរសុំអប់រំមិននៅក្នុងកុម្មុយនីស្ត និងនៅក្នុងស្រុកដដែល
ហើយមានមនុស្សមួយកុម្មុយនីស្តដែលបានបំបែកបំបែកចំពោះព្រះវិហារ
ជាទីកន្លែងដែលកើតចេញការចុងក្រោយនៃវេតាទីប៊ីកំពុងគួរឲ្យមានសម្រេច
ហើយពួកគេកំពុងក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យ។ បុរសគតិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerites
បង្ហាញឲ្យយើងឃើញពីបុរសគតិសាស្ត្រនៃចលនារបស់វេតាទីប៊ី ហើយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនោះ
ចំណុចកំពូលគឺទាក់ទងនឹងសារភូមិភាគក្រោយ និងបទពិសោធន៍ដែលបង្កកើតឡើង
នៃក្នុងអ្នកទាំងឡាយដែលជុំវិញសិរីភាព។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ការមិនព្រមលះបង់ទស្សនៈដែលបានកំណត់ទុកជាមុន
និងមិនព្រមទទួលយកសេចក្តីពិតនេះ
បានស្ថិតនៅជាមូលដ្ឋាននៃការបុរសនិងមួយភាគធំ ដែលបានបង្ហាញឡើងនៅ
Minneapolis ទាំងនឹងសាររបស់ព្រះអម្ចាស់ តាមរយៈបងប្អូន Waggoner និង Jones។
ដោយការញុះញង់ការបុរសនោះ
សាតាំងបានជោគជ័យក្នុងការបិទបាំងពីបុរសស្រីរបស់យើង ជាភាគធំ
នូវអំណាចពិសេសនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដដែលព្រះទ្រង់បុរសនាចង់បុរសដល់ពួកគេ។

សត្វរូបមានរាងពួកគេមិនខុសឡើយទទួលបានបុរសិទ្ធិធាតុនោះ ដដែលអាចជាប់សត្វពួកគេ
ក្នុងការនាំសច្ចេកុដីពិតទៅកាន់លោកិយ ដូចដដែលពួកសាវកមានបុរសាសនា
បន្ទាប់ពីថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ពន្យល់ដដែលសត្វរូបកុលីជនៃដីទាំងមូលដោយសិរីលុះអររបស់វា
សត្វរូបមានបុរសាសនា ហើយដោយសកម្មភាពរបស់បងបុរសរូបរបស់យើងផ្ទាល់
មានសត្វរូបកុសាទុកខុសឆ្គងយល់ពីលោកិយជាភាគច្រើន»។ Selected Messages, book 1,
235.